

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 696/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], toho času v [REDAKOVANÉ], proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní o podanom dovolaní pod sp. zn. B2-6T/28/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa podaním doručeným ústavnému súdu 7. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), a to postupom mestského súdu v konaní o podanom dovolaní proti trestnému rozkazu vydanému pod sp. zn. B2-6T/28/2023. Sťažovateľ nie je právne zastúpený, preto žiada, aby mu ústavný súd ustanovil právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva nasledujúci skutkový stav: Sťažovateľ bol trestným rozkazom mestského súdu č. k. B2-6T/28/2023-246 zo 7. júna 2023 uznaný za vinného zo zločinu krádeže, pričom súd zároveň upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený sťažovateľovi skorším rozsudkom považoval za dostatočný. Sťažovateľ požiadal mestský súd, aby mu ustanovil obhajcu, pretože proti predmetnému trestnému rozkazu chcel podať dovolanie z dôvodu, že bol dvakrát potrestaný za ten istý skutok. Mestský súd následne 13. marca 2024 ustanovil sťažovateľovi advokátku Mgr. Kristínu Monosi Lehoťanovú, ktorá v sťažovateľovom mene podala 25. apríla 2024 dovolanie proti už uvedenému trestnému rozkazu.

3. Ústavný súd si v informačnej kancelárii mestského súdu overil, že 25. apríla 2024 bolo skutočne podané dovolanie v trestnej veci vedenej pod sp. zn. B2-6T/28/2023 a zároveň že 26. septembra 2025 bol príslušný súdny spis spolu s predkladacou správou predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

4. Sťažovateľ koncipoval svoje podanie ako žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu na podanie zamýšľanej ústavnej sťažnosti. Zároveň ale z jeho podania nepochybne vyplýva, že za problém považuje prietahy mestského súdu, pretože predloženie veci dovolaciemu súdu trvalo neúmerne dlho, čo považuje za porušenie svojich práv.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 ústavy) napadnutým postupom mestského súdu v konaní o podanom dovolaní, resp. pri predkladaní dovolania dovolaciemu súdu.

6. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

7. Keďže sťažovateľ nie je zastúpený advokátom (§ 34 ods. 1 a § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde), ústavný súd pred tým, ako sa začal zaoberať podstatou ústavnej sťažnosti, skúmal, do akej miery nedostatok právneho zastúpenia bráni jej kvázimeritórnemu prejednaniu. Hoci podanie sťažovateľa v tomto ohľade (zastúpenie advokátom) nespĺňalo náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, resp. náležitosti ústavnej sťažnosti, napriek tomu z podania sťažovateľa vyplýva, že jeho podstatou je porušenie ním označeného základného práva napadnutým postupom mestského súdu. Uplatnením materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti, a tým aj k ochrane práv a slobôd fyzickej osoby, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou jeho rozhodovacej činnosti (k tomu pozri aj II. ÚS 51/2017, II. ÚS 782/2014), ústavný súd, vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti, pristúpil k jej predbežnému posúdeniu (m. m. I. ÚS 193/2024), pretože bol schopný posúdiť opodstatnenosť sťažovateľových námietok a následne aj vyhodnotiť, či sú v danom prípade splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu pre sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom.

II.1. K namietaným prietahom v napadnutom konaní:

8. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov opakovane konštatuje, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený v jeho doterajšej judikatúre, podľa ktorého ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01). V prípade,

keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú s'ťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

9. Podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty (III. ÚS 61/98), pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 10/98, I. ÚS 44/99, IV. ÚS 68/02) alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 86/08).

10. Ústavný súd podotýka, že postup mestského súdu, keď trvalo 16 mesiacov predložiť vec dovolaciemu súdu, možno považovať prinajmenšom za problematický, ale zároveň ústavný súd zdôrazňuje, že v napadnutom konaní ide práve o dĺžku dovolacieho konania. To znamená, že vo veci už bolo vydané konečné a právoplatné rozhodnutie. Táto okolnosť sama osebe signifikantne znižuje mieru právnej neistoty, ktorej mal byť s'ťažovateľ vystavený v tomto dovolacom konaní. Navyše miera právnej neistoty s'ťažovateľa je znížená aj tým, že akékoľvek rozhodnutie dovolacieho súdu prakticky neovplyvní jeho právne postavenie. Trestným rozkazom, ktorý napadol dovolaním, príslušný súd totiž upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený s'ťažovateľovi skorším rozsudkom považoval za dostatočný. S'ťažovateľ je teda vo výkone trestu odňatia slobody v [REDACTED] na základe skôr vydaného rozsudku, a nie na základe trestného rozkazu napadnutého dovolaním, a preto ústavnému súdu neostalo v tomto prípade (aj s ohľadom na už opísané skutkové okolnosti) iné, ako konštatovať, že doterajší postup mestského súdu sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, dodávajúc, že úlohou všeobecných súdov a tiež ústavného súdu nie je poskytovať súdnu ochranu pomyselným právam (m. m. I.ÚS 296/2023).

11. Na základe už uvedeného záveru ústavný súd ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľa odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku rozhodnutia).

II.2. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:

12. Vzhľadom na absenciu právneho zastúpenia s'ťažovateľa a s tým súvisiacu žiadosť s'ťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, bolo zo strany ústavného súdu napokon potrebné vysporiadať sa aj s touto žiadosťou.

Ústavný súd môže podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada (1), ak to odôvodňujú jej majetkové pomery (2) a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (3). Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (m. m. napr. I. ÚS 333/2020, III. ÚS 243/2023, III. ÚS 343/2023). Ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľa ústavný súd odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť. V danom prípade teda ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, a preto neboli splnené všetky tri podmienky (hoci prvé dve splnené boli) na ustanovenie

právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené (bod 2 výroku rozhodnutia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu